

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Speciales & particulares quasdam exhortandi & consolandi Rationes hoc
ultimo libro necessario tradendas. Cap. i.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

481
LIBER SEPTIMVS,

S I V E

EXHORTANDI ET CON-
SOLANDI RATIONES, PRO
difficulter & periculose parturientibus
feminis: & iis qui fontes vel infontes sup-
plicio afficiuntur: tum etiam qui subita
morte optimuntur.

Speciales & particulares quasdam exhortandi &
consolandi Rationes hoc ultimo libro necessa-
rio tradendas.

*Onfectis sex libris superioribus, qui ge- CAP. I.
nerales exhortandi & consolandi Ra-
tiones continent, quoniam ad eos agro-
tos, qui naturali morbo vici mortem
obeunt, illae pertinent, nec cuius mortis
generi conueniunt: res ipsa nos admo-
net, speciales & particulares quasdam necessario ad-
dendas, & ultimo hoc libro seorsum tradendas. Specia-
les autem & particulares necessarias indicanimus, pri-
mum difficulter parturientibus, atque in partu pericli-
tantibus feminis: que quia peculiares habent tentatio-
nes, peculiares item, prater generales illas superiores, ex-
hortandi & consolandi Rationes requirunt. Deinde ne-
cessarias esse etiam iis hominibus exhortandis & consol-
landis patet, qui Legum decretis, sed per calumniam, vel
preindictiis ad subiecta supplicia granati, mortis senten-
tia accipiunt: tum quoq. qui iusto indicio, & iusta crimi-
nis vindicta, propter scelera morti adiudicantur, & è
medio*

BER

482 RATIONES EXHORTANDI ET CONSOLANDI.
medio tolluntur. Etenim illos iniuria & immeritis se-
plicij imaginatio, vehementer adfligunt: qui dolor eos
certe qui consueta & naturali morte intereunt, non ita
premere potest. Et qui legibus instè dant poenas, non si-
militer sunt affecti omnes, sed alijs aliter: nec est eadem
omnium natura aut conditio. Sed quidem alijs nimis sunt
indurati & in malitia obstinati: alijs ex animo dolent &
peccata sua deflent: atque in iis quidam praesentis supplicij
acerbitate, quidam futuri seculi indicio ac pena pro-
fus consternantur: sunt quos prope desperantes, supra
qua duci queat, Prædestinationis scrupulus torquet. Hu-
ergo specialibus ac diuersis cohortationum consolationum
opus esse remedium manifestum est. Postremò & eos qui
marbo no diuturno, sed præcipiti et subito pereunt, expedito
indigere remedio, nemo non videt. Sæpe enim fit, ut
nihil mali suspicantes quidam, comedunt aut operi quip-
piam auspicaturi, seu de progrediendo cogitantes, repete-
re exanimis corruant. Quia de re multa Plinius. Nonnum-
quam de tegulis lapsi, aut equis: sæpe adiutoriu, vil-
terrae hiatu, aut etiam fulmine, incendio, submersione,
aliòve casu subito & inopinato moriuntur. Et his igitur
ex Dei Verbo succurrere & mederi necesse est. Quia au-
tem consolationes his, nisi breves & efficacissime, compa-
tunt? De singulis igitur ordine differemus.

Ratio exhortandi & consolandi parturientes femi-
nas, & in partu periclitantes.

CAP. II.

Principio aduersus pariendi difficultates, dolores &
pericula, opponendum est, fœcunditatem, seu libe-
rum procreationem, Dei esse ordinationem & benedi-
ctionem. Vnde inter cetera Dominus, præcepta sua ser-
uantibus pollicitus est, dicens: Non erit infœcunda, nec
sterelis in terra tua. Et Psalmo CXXVII. dicitur, Vir-
tua sicut viuis abundans in lateribus domus tue. Filii
tui sicut

Exod. 23.

Naturalis
histo. lib. 7.
cap. 52.